

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR KINIJOS LIAUDIES RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS

S U S I T A R I M A S DĖL JŪRŲ TRANSPORTO

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Kinijos Liaudies Respublikos Vyriausybė (toliau – Susitariančiosios Šalys),

norėdamos lygybės ir abipusės naudos principais plėtoti prekybinę laivybą tarp dviejų valstybių;

siekdamos toliau stiprinti ir plėtoti Susitariančiųjų Šalių santykius jūrų transporto srityje ir pripažindamos Susitariančiųjų Šalių bendradarbiavimo uostų veiklos srityje svarbą,

s u s i t a r ė:

1 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame Susitarime:

1. **Laivas** – bet kuris jūrų laivas, kuris remiantis Susitariančiosios Šalies teisės aktais yra įregistruotas jos laivų registre ir plaukioja su jos valstybės vėliava, įskaitant laivus, priklausančius vienos iš Susitariančiųjų Šalių laivybės įmonei ar jos nuomojamus, bet plaukiojančius su kitai Susitariančiajai Šaliai priimtina trečiosios šalies vėliava.

Tačiau ši sąvoka netaikoma:

- a) karinių jūros pajėgų karo ir pagalbiniais laivams;
- b) žvejybos laivams;
- c) hidrografinius ir mokslinius tyrimus atliekantiems laivams;
- d) nekomerciniais tikslais naudojamiems ir administracines ar valstybines funkcijas atliekantiems laivams;
- e) nekomerciniais tikslais naudojamiems pramoginiams laivams.

2. **Jūrininkas** – laivo kapitonas ar bet kuris kitas asmuo, įdarbintas laive, įrašytas į laivo įgulos sąrašą ir turintis vieną iš šio Susitarimo 5 straipsnyje nurodytų jūrininko asmens tapatybės dokumentų.

3. **Susitariančiosios Šalies kompetentinga institucija:**

- a) Lietuvos Respublikoje – Lietuvos Respublikos susisiekimo ministerija;
- b) Kinijos Liaudies Respublikoje – Kinijos Liaudies Respublikos susisiekimo ministerija.

4. **Uostai** – tai pripažinti ir tarptautinei laivybai atviri jūrų uostai, įskaitant kurios nors Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje esančius reidus.

5. **Laivybės įmonė** – bet kuri įmonė, kuri užsiima tarptautiniu jūrų transportu jai priklausančiais ar nuomojamais laivais, kurios buveinė yra Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje ir kuri savarankiškai prisiima visą civilinę atsakomybę, ir pagal tos Susitariančiosios Šalies nacionalinę teisę yra pripažįstama kaip „laivybės įmonė“.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šio Susitarimo nuostatos taikomos tarptautinei laivybai tarp Susitariančiųjų Šalių arba tarptautinei laivybai tarp kurios nors Susitariančiosios Šalies ir trečiosios šalies, įskaitant krovinių ir keleivių vežimą.

2. Tačiau šio Susitarimo nuostatos netaikomos:

a) veiksmai, kurių abiejų Susitariančiųjų Šalių vidaus teisės normos numato laivams, plaukiojantiems su tos valstybės vėliava, įskaitant kabotažą, vilkimą, laivų valdymą, žvejybą ir vidaus laivybą. Nepaisant to, vienos Susitariančiosios Šalies laivams plaukiant iš kitos Susitariančiosios Šalies vieno uosto į kitą uostą pasikrauti krovinių užsienyje arba iškrauti krovinių iš užsienio, neturi būti laikoma kabotažu. Tas pats taikytina ir keleivių vežimui;

b) Susitariančiųjų Šalių uostams ir zonoms, kurios nėra atviros tarptautinei laivybai.

3 straipsnis

Laivams taikomas režimas

1. Susitariančiosios Šalys, laikydamosi savo atitinkamų nacionalinės teisės aktų, imasi visų reikalingų priemonių, kuriomis palengvintų ir paspartintų laivų eismą, užkirstų kelią nereikalingoms laivų prastovoms ir, kiek įmanoma, paspartintų ir supaprastintų muitinės ir kitus uostuose atliekamus formalumus, įskaitant prieigą prie laivų atliekų priėmimo įrenginių.

2. Viena Susitariančioji Šalis kitos Susitariančiosios Šalies laivybos kompanijų laivams nustato ne mažiau palankias sąlygas nei savo laivams dėl galimybės naudotis uostais, tų uostų infrastruktūra ir papildomomis paslaugomis, taip pat dėl susijusių mokesčių bei rinkliavų, muitinės formalumų ir priepilaukų bei pakrovimo ir iškrovimo įrenginių skyrimo.

4 straipsnis

Laivo dokumentai

1. Viena Susitariančioji Šalis pripažįsta kitos Susitariančiosios Šalies laivams valstybės, su kurios vėliava jie plaukioja, kompetentingų valdžios institucijų išduotus nacionalinės priklausomybės pažymėjimus ir kitus laivo dokumentus.

2. Vienos Susitariančiosios Šalies laivai, kurie turi galiojančius remiantis 1969 m. Tarptautine konvencija dėl laivų matmenų nustatymo išduotus laivo matmenų liudijimus ir kuriuos pripažįsta kita Susitariančioji Šalis, iš naujo nėra matuojami kitos Susitariančiosios Šalies uostuose. Visos laivų matmenimis pagrįstos rinkliavos ir mokesčiai skaičiuojami ir renkami remiantis minėtais liudijimais.

5 straipsnis

Jūrininko asmens tapatybės dokumentai ir kvalifikacijos liudijimai

1. Viena Susitariančioji Šalis pripažįsta kitos Susitariančiosios Šalies kompetentingų institucijų jūrininkams išduotus asmens tapatybės dokumentus, o jų turėtojams suteikia šio Susitarimo 6 ir 7 straipsniuose numatytas teises, remdamasi juose nurodytomis sąlygomis.

Jūrininko asmens tapatybės dokumentai yra šie:

Lietuvos Respublikoje – Lietuvos Respublikos jūrininko knygelė;

Kinijos Liaudies Respublikoje – Kinijos Liaudies Respublikos jūrininko pasas.

2. Kiek įmanoma, bet nepažeidžiant Europos Sąjungos, Lietuvos Respublikos ir Kinijos Liaudies Respublikos teisės aktų dėl vizų, šio Susitarimo 6 ir 7 straipsnių nuostatos yra taikomos kiekvienam jūrininkui, kuris nėra nei Lietuvos Respublikos, nei Kinijos Liaudies Respublikos pilietis ir kuris turi jo šalies atitinkamų valdžios institucijų jam išduotą asmens tapatybės dokumentą, tol, kol šis jūrininkas yra priimtinas abiem Susitariančiosioms Šalims.

3. Viena Susitariančioji Šalis pripažįsta kitos Susitariančiosios Šalies jūrininko kvalifikacijos liudijimus, taip pat jūrininkų rengimo įstaigų ir kursų pažymėjimus ar diplomus, kuriuos tinkamai išdavė kitos Susitariančiosios Šalies atitinkamos institucijos remdamosi 1978 m. Tarptautine konvencija dėl jūrininkų rengimo, atestavimo ir budėjimo normatyvų (JRAB'78 konvencija) su pakeitimais, padarytais 1995 m.

6 straipsnis

Jūrininko teisė laikinai būti krante

1. Jūrininkams, turintiems šio Susitarimo 5 straipsnyje nurodytus asmens tapatybės dokumentus, dirbantiems Susitariančiosios Šalies laivuose, yra leidžiama išlipti į krantą neturint vizų ir būti uosto, į kurį atplaukia jų laivai, teritorijoje arba gretimose savivaldybėse tol, kol jų laivas stovi kitos Susitariančiosios Šalies uoste, bet ne ilgiau kaip tris mėnesius per šešių mėnesių laikotarpį, skaičiuojant nuo pirmosios atvykimo į krantą dienos, jeigu laivo kapitonas atitinkamoms valdžios institucijoms pateikė laivo įgulos sąrašą pagal tame uoste galiojančius teisės aktus. Tokiems asmenims lipant iš laivo ir grįžtant į jį atliekama tame uoste nustatyta pasienio ir muitinės kontrolė.

2. Jei vienos Susitariančiosios Šalies jūrininkai, turintys šio Susitarimo 5 straipsnyje nurodytus asmens tapatybės dokumentus, yra priversti būti kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje dėl avarijos, ligos ar kitų priežasčių, kurias kitos Susitariančiosios Šalies atitinkamos valdžios institucijos pripažįsta teisėtomis, valdžios institucijos leidžia jiems būti raštu pateikus pagrindimą dėl prašomo pasilikti laiko.

7 straipsnis

Jūrininko teisė vykti tranzitu

Šio Susitarimo 5 straipsnyje minėtų jūrininkų tapatybę patvirtinančių dokumentų savininkai turi teisę atvykti, išvykti kaip keleiviai visomis transporto priemonėmis į kitos Susitariančiosios Šalies teritoriją arba vykti per ją tranzitu, jei jie vyksta į savo arba keliauja į kitą laivą, grįžta į tėvynę ar dėl kitos šios Susitariančiosios šalies atitinkamoms kompetentingoms institucijoms priimtinos priežasties, tik turėdami galiojančias vizas minėtuose jūrininkų tapatybę patvirtinančiuose dokumentuose, jei kitaip nenumato tarptautinės sutartys, Europos Sąjungos, Lietuvos Respublikos ar Kinijos Liaudies Respublikos teisės aktai.

8 straipsnis

Teisė uždrausti atvykti

1. Šio Susitarimo 5–7 straipsnių nuostatos yra taikomos remiantis Susitariančiųjų Šalių valstybių teritorijose galiojančiais įstatymais ir kitais teisės aktais, reglamentuojančiais užsieniečių atvykimą, buvimą ir išvykimą.

2. Susitariančiosios Šalys pasilieka teisę atsisakyti įsileisti į savo valstybės teritoriją jūrininkus, kuriuos ji laiko nepageidaujamais.

9 straipsnis

Nelaimingi atsitikimai jūroje

1. Jeigu vienos Susitariančiosios Šalies laivas patiria avariją kitos Susitariančiosios Šalies teritorinėje jūroje, pakrantės valstybės atitinkamos institucijos:

a) nedelsdamos praneša apie tai atitinkamai institucijai ir valstybės, su kurios vėliava plaukioja laivas, diplomatinė ar konsulinė įstaiga atstovams tam, kad jie galėtų imtis jiems priklausančių veiksmų, ir

b) suteikia tokią apsaugą ir pagalbą keleiviams ir jūrininkams, kokia būtų suteikta su jos pačios vėliava plaukiojančio laivo keleiviams ir jūrininkams.

2. Laivo gelbėjimo ir gelbėjimo operacijos ir jų organizavimas vykdomas remiantis tarptautinėmis konvencijomis ir atitinkamos Susitariančiosios Šalies nacionalinės teisės aktu

nuostatomis. Šiems darbams yra taikomos nediskriminacinės rinkliavos.

3. Jeigu laive, kuris patyrė avariją jūroje, esantis krovinys, įranga ir atsargos turi būti laikinai saugomi kitos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje tol, kol jie bus grąžinti į siunčiančiąją šalį arba nugabenti į trečiąją šalį, kita Susitariančioji Šalis palengvina šį darbą. Tokiam kroviniumi, įrangai ir atsargoms kita Susitariančioji Šalis netaiko jokio maito ar kitokio mokesčio, jeigu jie nėra atvežti naudoti ar parduoti tos Susitariančiosios Šalies valstybės teritorijoje.

10 straipsnis

Jurisdikcija

1. Vienos Susitariančiosios Šalies laivai ir jūrininkai, būdami kitos Susitariančiosios Šalies teritoriniuose vandenyse ir uostuose, laikosi pakrantės valstybės atitinkamų teisės aktų.

2. Jeigu vienos Susitariančiosios Šalies laivo jūrininkas padarė nusikaltimą laive kitos Susitariančiosios Šalies teritorinėje jūroje, ši nevykdo baudžiamosios jurisdikcijos tame plaukiančiame laive, kad sulaikytų asmenį ar atliktų tyrimą dėl nusikaltimo, išskyrus šiuos atvejus, jei:

- a) nusikaltimo pasekmės susijusios su pakrantės valstybe;
- b) nusikaltimas trikdo šalies ramybę arba tvarką teritorinėje jūroje;
- c) laivo kapitonas arba valstybės, su kurios vėliava plaukioja laivas, diplomatas ar konsulinis pareigūnas prašo vietos valdžios institucijų pagalbos, arba
- d) tokios priemonės yra būtinos siekiant užkirsti kelią neteisėtai prekybai narkotinėmis ar psichotropinėmis medžiagomis.

3. Minėtos nuostatos nekeičia Susitariančiųjų Šalių teisės imtis jų įstatymų nustatytų priemonių siekiant sulaikyti asmenį arba tirti nusikaltimą užsienio laive, kuris plaukia teritorine jūra palikęs vidaus vandenį.

4. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse numatytais atvejais pakrantės valstybė laivo kapitono prašymu prieš imdamasi kokių nors veiksmų apie tai praneša valstybės, su kurios vėliava plaukioja laivas, diplomatu ar konsuliniam pareigūnui ir padeda tokiam diplomatu ar konsuliniam pareigūnui susisiekti su laivo įgula. Ypatingos skubos atvejais toks pranešimas gali būti perduodamas tuo pačiu metu, kai yra vykdomos numatytos priemonės.

5. Vietos valdžios institucijos, spręsdamos, ar reikia sulaikyti asmenį ir koku būdu tai padaryti, turi tinkamai atsižvelgti į laivybos interesus.

11 straipsnis

Pasikeitimas informacija ir dokumentais

Susitariančiųjų Šalių kompetentingos valdžios institucijos keičiasi informacija apie:

- a) jūrininkų asmens tapatybės dokumentus;
- b) kvalifikacijos liudijimus, jūrininkų rengimo institucijų ir kursų pažymėjimus ar diplomus;
- c) atitinkamas institucijas, kurios savo funkcijas atlieka remdamosi šio Susitarimo nuostatomis, taip pat informacija, susijusia su dalyvavimu susijusiose tarptautinėse organizacijose ir su tarptautinių konvencijų įgyvendinimu, kurios yra susijusios su šiuo Susitarimu;
- d) kita informacija, kuri yra svarbi tinkamam šio Susitarimo įgyvendinimui.

12 straipsnis

Mokesčiai ir pinigų pervedimas

1. Vienos Susitariančiosios Šalies laivybos įmonių pajamų ir pelno, gaunamo vykdant tarptautinį gabenimą laivais kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, apmokestinimo klausimai reguliuojami vadovaujantis Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Kinijos Liaudies Respublikos

Vyriausybės sutarties „Dėl pajamų ir kapitalo dvigubo apmokestinimo ir fiskalinių pažeidimų išvengimo“, pasirašytos 1996 m. birželio 3 d. Vilniuje, nuostatomis.

2. Vienos Susitariančiosios Šalies laivybos įmonių pajamų, gaunamų kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, tvarkymo ir pervedimo į užsienį klausimai sprendžiami pagal Lietuvos Respublikos Vyriausybės ir Kinijos Liaudies Respublikos Vyriausybės sutarties „Dėl investicijų skatinimo ir jų abipusės apsaugos“, pasirašytos 1993 m. lapkričio 8 d. Pekine, nuostatas.

13 straipsnis

Konsultacijos ir ginčų sprendimas

1. Bet kurios Susitariančiosios Šalies prašymu Susitariančiųjų Šalių kompetentingų valdžios institucijų atstovai gali susirinkti ir aptarti šio Susitarimo įgyvendinimo klausimus ir vienos iš Susitariančiųjų Šalių pateiktus pasiūlymus abiem šalims priimtinu laiku priimtinoje vietoje.

2. Susitariančiųjų Šalių ginčus, kilusius dėl šio Susitarimo aiškinimo ar taikymo sprendžia Susitariančiųjų Šalių kompetentingos institucijos rengdamos draugiškas ir tarpusavio supratimu pagrįstas konsultacijas. Tuo atveju, kai bendro sprendimo priimti neįmanoma, ginčytinas klausimas sprendžiamas diplomatiniais kanalais.

14 straipsnis

Tarptautinės sutartys

1. Nė viena šio Susitarimo nuostata nedaro įtakos Susitariančiųjų Šalių teisėms ir įsipareigojimams, prisiimtiems pagal kitas Susitariančiųjų Šalių sudarytas tarptautines sutartis.

2. Šis Susitarimas nedaro įtakos Lietuvos Respublikos įsipareigojimams, kylantiems iš Europos Sąjungos teisės aktų. Jeigu Europos Sąjungos teisės aktų nuostatos nustato palankesnes sąlygas laivybai nei yra pagal šios Sutarties nuostatas, tai Lietuvos Respublika taiko Europos Sąjungos teisės aktų nuostatas.

15 straipsnis

Baigiamosios nuostatos

1. Susitariančiosios Šalys viena kitai raštu diplomatiniais kanalais praneša apie tai, kad visos reikiamos vidaus procedūros, būtinos šiam Susitarimui įsigalioti, yra atliktos. Šis Susitarimas įsigalioja paskutinio pranešimo gavimo dieną.

2. Šis Susitarimas yra sudarytas 5 (penkeriems) metams. Jo galiojimas yra savaime pratęsiamas kitiems 5 (penkeriems) metams, jei nė viena Susitariančioji Šalis ne vėliau kaip prieš 3 (tris) mėnesius iki Susitarimo galiojimo pabaigos raštu neįspėja kitos Susitariančiosios Šalies apie savo norą nutraukti šį Susitarimą.

3. Dėl šio Susitarimo pakeitimo ar pataisymo Susitariančiosios Šalys susitaria raštu, o jie įsigalioja šio straipsnio 1 dalyje nurodyta tvarka.

TAI PATVIRTINDAMI, toliau nurodyti atitinkamų Vyriausybių tinkamai įgalioti asmenys pasirašė šį Susitarimą.

Sudaryta 2007 m. balandžio 23 d. dviem egzemplioriais lietuvių, kinų ir anglų kalbomis. Visi tekstai yra autentiški. Kilus nesutarimų dėl šio Susitarimo aiškinimo, vadovaujamosi tekstu anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

KINIJOS LIAUDIES RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

